

Sygn. akt VI U 1003/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2018 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: R. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 8 lutego 2016 r., znak:(...)

w sprawie: R. O.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn.akt VIU 1003/16

UZASADNIENIE

Decyzją odmowną z dnia 8 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., po rozpoznaniu wniosku R. O. z dnia 9 grudnia 2015 roku, odmówił przyznania wnioskodawczyni renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 stycznia 2016 roku. Powołując się na przepisy Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 1 lutego 2016 roku, wnioskodawczyni uznana została za osobę zdolną do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Ubezpieczona wskazywała, że dec..., zaskarżona decyzja jest dla niej krzywdząca, uzasadniała swoje stanowisko procesowe tym, iż nie czuje się na siłach przyjąć obowiązków zawodowych. Od wielu lat cierpi na kamicę nerkową, żylaki, cukrzycę i dolegliwości z tym związane, jest po terapii jodem, zażywa Letrox 50, leczy się z powodu kłopotów krążeniowych, które ostatnio bardzo dają się jej we znaki przez kłopoty z oddychaniem i wydolnością przy jakimkolwiek wysiłku. Nie radzi sobie notorycznie ze spuchniętymi nogami, brak jej sił. W konsekwencji od prawie roku cierpi na depresję. Nie opuszcza domu, w ciągu trzech miesięcy przytyła 20 kilogramów, ma kłopoty z koncentracją, wysławianiem się, bardzo zawodzi ją pamięć, cierpi na bezsenność, albo okresowo przeciwnie, nie jest w stanie podnieść się z łóżka. Ciągłe jest zmęczona, smutna, nie jest w stanie zmobilizować się do działania, czy wyjścia z domu. Ma też zdiagnozowaną migrenę bez aury, która dokucza jej przy przez 10, 12 dni w miesiącu. Dodatkowo nasiliły się objawy cieśni nadgarstka obu rąk, ponieważ przyjmuje zalecane leki nie może prowadzić samochodu, a do najbliższego przystanku autobusowego ma dwa kilometry. Jednak ze względu na dolegliwości kręgosłupa nie może tej odległości pokonać pieszo. Ubezpieczona wskazywała, że nie wie jak mogłaby podjąć jakąkolwiek pracę zawodową i sprostać temu zadaniu. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu

zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczona R. O. urodzona (...), w okresie od 27 maja 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W okresie swojej aktywności zawodowej ubezpieczona pracowała, jako referent w Przedsiębiorstwie (...), a także prowadziła własną działalność gospodarczą sklep spożywczy. Powyższe okoliczności Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach rentowych. W dniu 9 grudnia 2015 roku, ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie jej renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 11 stycznia 2016 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonej komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 1 lutego 2016 roku, także ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS stanowiło dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. podstawę do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 8 lutego 2016 roku. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS niestwierdzającej niezdolności do pracy ubezpieczonej Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w składzie specjalista psychiatra, socjalista neurolog, specjalista medycyny przemysłowej i specjalista kardiolog i specjalista neurolog. W opinii z dnia 16 stycznia 2017 roku, karta 14, 15 akt sprawy zespół biegłych sądowych rozpoznał u ubezpieczonej następujące schorzenia, zmiany zwyrodnieniowo - dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego w okresie remisji, migrenę, nadciśnienie tętnicze z chorobą niedokrwienną mięśnia sercowego, cukrzyce typu II, zaburzenia depresyjno - lękowe, czy trwałe zaburzenia adaptacyjne. Biegli sądowi na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego i zebranego w sprawie materiału Lekarskiego wskazali, że ubezpieczona lat 52 technik-rolnik prowadziła działalność gospodarczą sklep spożywczy, posiadała dwanaście miesięcy świadczenia rehabilitacyjnego i częściową niezdolność do pracy - osiem miesięcy do grudnia 2015 roku. Zdaniem biegłych sądowych stan zdrowia ubezpieczonej uległ poprawie, w badaniu neurologicznym nie stwierdzono istotnych patologicznych zmian w centralnym i obwodowym układzie nerwowym, nadciśnienie i cukrzyca typu drugiego są wyrównane po środkach farmakologicznych, pozostałe schorzenia jak zaburzenia depresyjno - lękowe nie skutkują długotrwałą niezdolnością do pracy. W ocenie biegłych sądowych tego zespołu ubezpieczona nie jest aktualnie długotrwale niezdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, a zgłaszane okresowo dolegliwości chorób o danym rozpoznaniu mogą być leczone w trybie ambulatoryjnym. Biegli sądowi zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 1 lutego 2016 roku. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosiła ubezpieczona w piśmie procesowym z dnia 2 lutego 2015 roku, karta 25 wskazując, że zmiany dyskopatyczne kręgosłupa powodują u niej dysfunkcję prawej ręki, ciągle cierpięty kciuk, drętwiejący mały palec uniemożliwiają wiele czynności, a szyjny odcinek kręgosłupa często boleśnie unieruchamia szyję. Pomimo zmiany leków na migrenę przez parę dni nawet trzy razy w miesiącu nie może ubezpieczona twierdziła, iż nie może normalnie funkcjonować ze względu na uporczywy ból głowy, nadwrażliwość na światło i zapachy. Nawet podczas kilkudniowego pobytu w szpitalu nie udało się lekarzom skutecznie uśmierzyć bólu, ciągle wymioty i nudności uniemożliwiają jej funkcjonowanie. Dolegliwości ciśnieniowe i niedokrwienne serca powodują tak zwane zatykanie i ból w piersiach często bez powodu nie może nabrać powietrza, a przy schyłaniu i dźwiganiu ma zawroty głowy. Przez wiele lat miała wyrównaną cukrzycę i radziła sobie z chorobą niestety, od kiedy depresja uniemożliwia jej tę kontrolę choroba uległa zaostrzeniu, ostatnie HbA1c - 8,7 procenta w ciągu trzech miesięcy przytyła przy depresji 20 kilogramów i od tej pory całkowicie nie panuje nad chorobą. Ubezpieczona twierdziła, że jej depresja to kłopot powoduje kłopot z wychodzeniem z domu, koncentracją i ogromnymi kłopotami z pamięcią, przez trzy miesiące praktycznie ubezpieczona nie opuszczała domu, jadła i spała. Po tym czasie wręcz przeciwnie cierpiała na bezsenność. Niestety pod wpływem stresów znów ma problem z opuszczeniem domu, męczy się, męczy ją ciągła apatia i brak sił do życia oraz strach przed przyszłością. Dodatkowo leki, które przyjmuje uniemożliwiają jej prowadzenie samochodu obsługi, obsługę maszyn, czy prace przy taśmie. To kumuluje u niej strach przed przy..., jej strach przed przyszłością i nasila chorobę. Męczy ją to, że nie może pracować jak dawniej, kiedy przez 20 lat nie miała zwolnienia lekarskiego i to, pomimo, że walczyła z kamicą nerkową i niedoczynnością tarczycy. Mając na względzie te zastrzeżenia ubezpieczonej Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii drugiego zespołu biegłych sądowych w składzie specjalista neurolog, specjalista chorób wewnętrznych, diabetolog, nefrolog, specjalista kardiolog, ten sam, który był członkiem pierwszego zespołu, psychiatra i psycholog. W opinii z dnia 30..., z dnia 12 października 2017 roku, drugi zespół biegłych sądowych rozpoznał u ubezpieczonej następujące schorzenia, zaburzenia depresyjne w trakcie leczenia, cukrzycę typu II leczoną lekami doustnymi bez powikłań narządowych, chorobę niedokrwienną serca, nadciśnienie tętnicze, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym szyjno- barkowym objawowym, migrenowe bóle głowy, wtórną niedoczynność

tarczycy wyrównaną farmakologicznie i kamiecią nerkową w wywiadzie. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego i zebranego w sprawie materiału lekarskiego biegli sądowi drugiego zespołu ustalili, że stan zdrowia ubezpieczonej obecnie nie czyni ją niezdolną do pracy. Ist..., biegli wskaza..., biegli sądowi drugiego zespołu wskazali w związku z tym z wnioskiem opinii, iż istniejące u orzekanej schorzenia w postaci zaburzeń depresyjnych w trakcie leczenia, cukrzyca typu II leczona lekami doustnymi bez powikłań narządowych, choroby niedokrwiennej serca, nadciśnienia tętniczego, choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym szyjno - barkowym objawowym, migrenowe bóle głowy wtórne i niedoczynności tarczycy wyrównanej farmakologicznie w aktualnym stadium zaawansowania nie powodują u ubezpieczonej istotnego upośledzenia sprawności psychofizycznej i zdolności do zatrudnienia na ostatnio zajmowanym stanowisku. Powyższe schorzenia w okresie zaostrzenia mogą powodować takie dolegliwości wskazywali biegli, jak podjęte orzekano...

[**koniec części** 00:20:09.385] NIM769419_02

[**Przewodniczący** 00:20:09.178]

Podczas zbierania wywiadu i z tego powodu konieczne może być czasowe odsunięcie od pracy. Natomiast wskazane jest wprowadzenie systematycznego leczenia farmakologicznego i przewencyjnego. W przypadku ubezpieczonej wprowadzenie, wprowadzone leczenie przyniosło poprawę w zakresie cukrzycy i zaburzeń depresyjnych oraz schorzenia tarczycy. Zdaniem biegłych sądowych ubezpieczona jest zdolna do pracy. Stan zdrowia ubezpieczonej w stosunku do badania przeprowadzonego przez lekarza orzecznika w dniu 25 czerwca 2015 roku karta 34 akt rentowych uległ poprawie i obecnie cukrzyca jest w miarę i dobrze kontrolowana za pomocą le..., leków. Biegli sądowi drugiego zespołu zgodzili się z opinią lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS z dnia 1 lutego 2016 roku. W wyznaczonym terminie ubezpieczona nie złożyła zastrzeżeń do tej opinii, natomiast w dniu 8 stycznia 2016 roku złożyła pismo procesowe, w której opisała swoje dolegliwości związane z, z rozpoznanymi schorzeniami a na rozprawie złożyła wynik badania cukru z dnia 8 stycznia 2018 roku. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektyw wskazanych w artykule 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy uznał, iż dowody z opinii zespołu biegłych sądowych, dwóch zespołów biegłych o specjalnościach adekwatnych do schorzeń, na które cierpi ubezpieczona posiadały taką moc dowodową i wiarygodność, iż pozwalały na dokonanie istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy ustalenia w kwestii niezdolności do pracy ubezpieczonej. Dowody te wskazywały w ocenie Sądu Okręgowego jednoznacznie, że ubezpieczona nie jest aktualnie niezdolna do pracy. Biegli w sposób przekonujący i logiczny uzasadnili swoje stanowiska. W przypadku biegłych sądowych drugiego zespołu psychologa i psychiatry biegli ci wskazywali, że ubezpieczona skarży się na osłabienie, na osłabienia zaburzenia snu i lęki a ocenili stan psychiczny ubezpieczonej, jako świadoma, zorientowana, nastrój nieco obniżony, napęd psychoruchowy w norm..., w normie, intelekt orientacyjny prawidłowy, poczucie niewydolności psychofizycznej, występuje u ubezpieczonej kontakt w płaszczyźnie pytań bez cech psychozy, bez zagrożenia suicydalne..., suicydalnego, no..., w no..., w czasie nocy ubezpieczona śpi po lekach, posiłki i leki przyjmuje. Nie była hospitalizowana psychiatrycznie, uskarża się na wzmożoną chwiejność emocjonalną, trudności ze snem, niepokój, płaczliwość, bóle głowy, wymioty. Biegły psycholog stwierdził silną koncentrację na niewydolności organizmu, nastrój obniżony, podwyższony poziom ogólnego niepokoju, poczucie bezradności, przy tym możliwe trudności z koncentracją uwagi i wzmożoną męczliwość. We wnioskach opinii biegli sądowi wskazywali, drugiego zespołu wskazywali, iż takie dolegliwości jak podaje orzekana może, mogą występować, jednak mogą one być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy i nie powodują trwałej niezdolności do pracy. W przypadku biegłego kardiologa drugiego zespołu wskazał on na to, iż ubezpieczona leczy się od 4 lat z powodu nadciśnienia tętniczego. Pozostaje pod opieką kardiologa, jednak także biegły kardiolog ocenił, iż schorzenia kardiologiczne nie powodują niezdolności do pracy ubezpieczonej. Podobnie stwierdził neurolog, który w badaniu neurologicznym w zakresie nerwów czas..., czaszkowych nie stwierdził zmian. Ruchomość kręgosłupa ograniczona w odcinku szyjnym, okrucy głębokie z kończyn osłabione, skokowe zniesione, niedoczulica w obrębie kciuka prawego przeczulica i cze..., zaczerwienie w okresie

[? 00:26:06.693] lewego palucha. Objawy rozciągowe i patologiczne nieobecne, próby mózdkowe w normie. Te badania biegłych sądowych drugiego zespołu korespondują z przeprowadzonymi badaniami biegłych sądowych pierwszego zespołu, gdzie w badaniu neurologicznym nie stwierdzono istotnych patologicznych zmian w centralnym i neurolo..., i obwodowym układzie nerwowym, a nadciśnienie i cukrzycę typu drugiego uznano za wyrównaną po środkach farmakologicznych. Biegli sądowi nie kwestionowali, iż ubezpieczona cierpi na schorzenia wskazane w rozpoznaniu, jednak istota sporu polegała na tym, czy schorzenia te mają taki stopień nasilenia, który powoduje

przynajmniej częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej. Takiej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej biegli nie stwierdzili, uznając ją za zdolną do pracy. Przy ocenie tego materiału dowodowego Sąd Okręgowy miał na uwadze, iż stan zdrowia pacjenta jest zmienny w czasie. Jest procesem dynamicznym, jeżeli w pewnych okresach schorzenia, na które cierpi dana osoba mają znaczny stopień nasilenia powodując długotrwałą niezdolność do pracy to wtedy możemy mówić o częściowej niezdolności do pracy. Jeżeli stan zdrowia ulega poprawie mimo niewyleczenia tych schorzeń, ale w takim stopniu, że nie czyni już danej osoby długotrwale niezdolnej do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji wtedy częściowa niezdolność do pracy nie występuje. Dokonując subsumpcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego o właściwe przepisy prawa materialnego to Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z artykułem 57 ustępem 1-szym punktami od 1-szego do 3-ego Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2017 roku, pozycja 1383 renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonego, który spełnił łącznie warunki wskazane w punktach 1-szym, 2-gim i 3-cim tego przepisu. W szczególności także warunek niezdolności do pracy. Jeżeli postępowanie dowodowe wykazało w sposób w ocenie Sądu niebudzący wątpliwości, iż ubezpieczona nie jest aktualnie częściowo a nie całkowicie niezdolna do pracy to oczywistym jest, iż nie została spełniona w toku postępowania przesłanka nabycia dochodzonego świadczenia a zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Przy ocenie czy dana osoba jest całkowicie bądź częściowo niezdolna do pracy uwzględnia się także kryteria ustawowe wskazane w artykule 12 i 13 powołanej Ustawy emerytalno-rentowej. Ustęp 1-szy artykułu 12 wskazuje, że niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Ustęp 2-gi artykułu 12-ego stwierdza, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a ustęp 3-ci tego przepisu stanowi, że częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei artykuł 13 ustęp 1-szy Ustawy stwierdza, że przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po 1-sze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i po 2-gie, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Te kryteria oceny niezdolności do pracy biegli sądowi zastosowali w niniejszej sprawie, a także Sąd Okręgowy wskazuje, iż ubezpieczona nie tylko prowadziła własną działalność gospodarczą - sklep spożywczy. W zakresie tej aktywności zawodowej biegli sądowi orzekli, iż ubezpieczona jest zdolna do pracy, ale pracowała także na stanowisku referenta w Przedsiębiorstwie (...)

[f 00:31:54.827] Oceniając te kwalifikacje biegli sądowi i Sąd uznają, iż ubezpieczona nie jest aktualnie nawet częściowo niezdolna do pracy i może zatrudnienie zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych wykonywać, albowiem stan zdrowia uległ jej uległ poprawie, o czym orzekali biegli sądowi w opiniach dwóch zespołów. Wobec powyższego na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 57 i 58 oraz 12 i 13 powołanej Ustawy emerytalno-rentowej z dnia 17 grudnia 1998 roku Sąd Okręgowy oddalił odwołanie. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.